

VALEHTELULIITTO

Eräs porvarillisen lehdistön menetelmä on osoittautunut aina ja kaikissa maissa laajimmin käytetyksi ja „varmasti” vaikuttavaksi. Valehtele, pidä melua, huuda, toistele valhetta — „jotain siitä syntyy”.

„Lenin pitää melua Kshesinskajan palatsissa, melua kovasti”, kirjoittaa „Retsh”. „Lenin puhuu katolta Modernin joukkokokouksessa”, kirjoittavat useat sanomalehdet.

Ja kaikki on valhetta. Modernin joukkokokouksessa ei ollut Leniniä. Lenin ei lainkaan pitänyt melua, sillä hän piti *yhden ainoan* selostuksen bolshevikeille ja menshevikeille⁵³ ja julkaisi muutamia pieniä kirjoituksia pienessä „Pravda” lehdessä.

Melua pitävät kapitalistit ja kapitalistien lehdistö, juuri ne „meluavat kovasti”, pyrkien *huudollaan* ehkäisemään totuuden kuulemista, peittämään kaiken parjausten ja huutojen tulvaan, *häiritsemään* asiallista *selitystyötä*.

Siihen pyrkivät nykyään kapitalistit sekä ne hra Plehanovin kaltaiset valesosialistit, jotka ovat siirtyneet kokonaan kapitalistien puolelle.

Erittäin „valtiollisentärkeässä” pääkirjoituksessaan „Retsh” huutaa taas tänään „anarkian propagointia” vastaan ja suomii tällöin itseään erittäin tuntuvasti — jokaisen mielestä, joka harkitsee lukemaansa ja kuulemaansa.

„...Suuri vallankumous on lakaissut koko vanhan valtaorganisaation”... Se ei ole totta. Ei läheskään vielä koko valtaorganisaatiota. „Sen voi palauttaa vain kansan (laajassa mielessä) mentaliteetin murros,— oikeammin sanoen, se uusi mentaliteetti, joka tunnustaa vallan välttämättömäksi ja alistumisen ehdottomaksi”.

Siinä teille ilmeinen, selvä valhe, selvä kapitalistien ja anarkiasta huutavien herrojen Plehanovien, Tsherevaninien ja kumpp. valehteluliitto.

Niin tieteessä kuin jokapäiväisessä puhekielessäkin on tullut kiistattomaksi tavaksi nimittää anarkismiksi *valtion* välttämättömyyden *kieltämistä* kapitalismista sosialismiin siirtymisen kautta *varten*.

Marxilaisuus opettaa, että sosialismi johtaa valtion „kuolemiseen”, sitä eivät voi olla tietämättä valheen perustalla liittoutuneet Miljukovit, Plehanovit, Tsherevaninit y.m.s.

Kieltävätkö pravdalaiset tai Lenin *valtion* välttämättömyyden *nykyään?* — „valtaorganisaation” välttämättömyyden? — „valtaan alistumisen ehdottomuuden”?

Kaikki asioista perillä olevat ihmiset, paitsi valehtelijain liittoa, tietävät mainiosti, että eivät kiellä.

Sekä „Pravda” että Lenin ovat selvääkin selvemmin sanoneet, että kaikki me kieltämättä pidämme valtiota ja valtaorganisaatiota välttämättömänä ei ainoastaan nykyhetkellä, vaan myös myöhempää kapitalismista sosialismiin siirtymisen historiallista ajankohtaa varten.

Ainoastaan valehteluliitto voi kieltää tai olla näkemättä sitä.

Kysymys on siitä, *millaista* „valtaorganisaatiota” me *ehdotamme kansalle*.

Emme vanhaa valtaorganisaatiota, emme poliisia, virkamiehistöä emmekä vakinaista armeijaa, vaan uutta organisaatiota — *työläisten, sotilaiden, talonpoikien y.m. edustajain Neuvostoja*.

Näitä Neuvostoja on jo olemassa, vallankumous on ne jo synnyttänyt, ja jokainen, jopa kapitalistien hallituskin, on ne jo *tunnustanut puolittaiseksi vallaksi*.

Me puolestamme olemme sanoneet selvääkin selvemmin, että *nämä* Neuvostot ovat *ainoa mahdollinen* vallankumouksellisen hallituksen muoto.

Mikä voi olla tämän selvempää?

Jos kerran „ainoa mahdollinen”, niin se merkitsee, että on tehtävä *vain* selitystyötä siihen asti, kunnes joku ei ala käyttää väkivaltaa joukkoja kohtaan.

Kaikki pravdalaiset ovat tunnustaneet „vallan välttämättömäksi ja alistumisen ehdottomaksi” sekä selostavat sitä kansalle.

Miljukovit, Plehanovit, Tsherevaninit ja kumpp. valehtelevat salatakseen totuuden kansalta; valehtelevat vaietakseen *pääasiasta: tämän tai tuon* valtaorganisaation luokkaluonteesta.

Siinä on asian ydin.

Kapitalisti nimittää „*anarkiaksi*” työläisten y.m. edustajain Neuvostoja, sillä *sellainen* valtaorganisaatio ei kytke etukäteen ja ehdottomasti kansaa kapitalistien ikeeseen, vaan antaa vapauden ja luo järjestyksen sekä samalla tekee mahdolliseksi rauhanomaisen ja asteittaisen siirtymisen sosialismiin.

Yksinomaan vain tämä suututtaa ja raivostuttaa kapitalisteja, vain se tekee heidät tyytymättömiksi. Se on johtanut valehteluliiton muodostumiseen. Se on saanut aikaan parjausten ja kiukunpurkausten tulvan.

Siitä johtuu peitelty, vihjailuilla verhoiltu *pogromi* agitaatio, jota „Retsh” mainitussa pääkirjoituksessaan harjoittaa kehottaen „vastarintaan”, luopumaan „välinpitämättömyydestä”, „passiivisuudesta” y.m.s.

Kun kerran puolellanne on kansan enemmistö, herrat, kun liittonne Neuvoston (jossa enemmistö tällä hetkellä *ei ole meillä*: olemme sanoneet sen selvästi) kanssa on luja, niin mitä te herrat pelkäätte, miksi valehtelette?

Me tahdomme vain *selittää* työläisille ja köyhille talonpojille heidän taktiikkansa virheitä. Me tunnustamme *Neuvostot* ainoaksi mahdolliseksi vallaksi. Me selostamme valan välttämättömyyttä ja valtaan alistumisen ehdottomuutta.

Mitäs te pelkäätte? Miksi te valehtelette?

Te pelkäätte nimenomaan totuutta. Te valehtelette *tehdäksenne* pogromien, parjauksen, väkivallan, loan avulla *mahdottomaksi* totuuden *selittämisen*.

Sen ovat huomanneet jo eräät vastustajammekin. Lukekaa tämänpäiväistä eserrien puolueen äänenkannattajaa „Delo Narodaa”⁵⁴, jota ministeri Kerenski avustaa.

Tämä lehti kirjoittaa Plehanovista, „Russkaja Voljan” ja „Retshin” uskollisimmasta liittolaisesta: „...,sellaisia sanoja, sellaisia taistelumenetelmiä me olemme tottuneet näkemään „Russkaja Voljan” palstoilla. Niiden näkeminen sosialistien kirjoituksissa on suoraan sanoen raskasta ja tekee kipeää”...

Näin kirjoittavat vastustajamme.

Näin kirjoittavat demokraatit, joissa on herännyt demokraatin omatunto.

On toivotonta saada Miljukovit, Plehanovit ja Tsherevaninit häpeämään, mutta kun kerran sellainenkin lehti, jota ministeri Kerenski avustaa, kääntää hylkien selkänsä Plehanovin hillittömän shovinistisille, likaisen herjaaville, pogromeilta haiskahtaville menetelmille, niin me voimme sanoa:

Noihin menetelmiin turvautuvat sankarit ovat kuolleita miehiä.

Kirjoitettu huhtikuun 13 (26) pnä 1917

*Julkaistu huhtikuun 14 pnä 1917
„Pravda” lehden 32. numerossa*

*Julkaistaan
lehden tekstiin mukaan*